

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

3.α. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση της ιστορικής πηγής (**ΚΕΙΜΕΝΟ Α**), να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «Τα σοβαρά προβλήματα που γεννήθηκαν στην εφαρμογή του κρητικού συντάγματος του 1899 ήταν συνέπεια των ατελειών του»
- «ο ύπατος αρμοστής [...] ήταν ο κεντρικός παράγοντας του κράτους και ο κύριος εκτελεστικός λειτουργός και σημαντικό στέλεχος της νομοθετικής εξουσίας.»
- «το πρόσωπον του Ηγεμόνος είναι το κέντρον όλων των εξουσιών»
- «τα μέλη της αρμοστειακής κυβέρνησης, σύμφωνα πάντοτε με το σύνταγμα, ήταν σύμβουλοι του πρίγκιπα, ελεγχόμενοι και άμεσα υπόλογοι σ' αυτόν μάλλον παρά στη Συνέλευση από την οποία προέρχονταν.»
- «Η Κρητική Συνέλευση, η οποία εκλεγόταν με γενική ψηφοφορία κάθε δύο χρόνια, δεν είχε σαφείς εξουσίες ούτε αρκετές αρμοδιότητες.»

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Το Κρητικό ζήτημα, Ε. Η περίοδος της αυτονομίας και η ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα, 3. Τα πρώτα νέφη] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από το απόσπασμα:

- «[...]Το θετικό και αισιόδοξο κλίμα ... και την ψυχολογία των Κρητών.[...]»

Πιθανή αναφορά και στη διάσταση απόψεων μεταξύ Γεωργίου και Βενιζέλου, καθώς και στις απόψεις τους για την επίλυση του Κρητικού Ζητήματος, θεωρείται αποδεκτή.

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που να καταδεικνύει τις δυσλειτουργίες του πρώτου Συντάγματος της Κρητικής Πολιτείας, οι οποίες οδήγησαν σε εσωτερικές συγκρούσεις.

3.β. Για την απάντηση στο ερώτημα οι μαθητές/-τριες αναμένεται, μέσα από την κριτική ανάγνωση της ιστορικής πηγής (**ΚΕΙΜΕΝΟ Β**), να αξιοποιήσουν τις κατάλληλες πληροφορίες:

- «Επειδή ο επί της Δικαιοσύνης Σύμβουλος, Ελευθέριος Βενιζέλος, όλως αναρμοδίως υπεστήριξε και δημοσία εξέθηκε γνώμας επί σπουδαιστάτου ζητήματος του τόπου αντιθέτως προς το Ημέτερον φρόνημα και την εντολήν Ημών.»
- «απολύομεν αυτόν του αξιώματος του Συμβούλου επί της Δικαιοσύνης.»

- «Εν Χαλέπα τη 18/3/1901»

Από την ιστορική αφήγηση του σχολικού βιβλίου [Το Κρητικό ζήτημα, Ε. Η περίοδος της αυτονομίας και η ένωση της Κρήτης με την Ελλάδα, 4. Η επανάσταση του Θερίσου (1905), α. Τα αίτια και οι αφορμές] μπορούν να αξιοποιηθούν πληροφορίες από το απόσπασμα:

- «[...]Η κρίση κορυφώθηκε ... της κρητικής αντιπολίτευσης.[...]»

Μέσα από τη συνδυαστική προσέγγιση πηγής και ιστορικής αφήγησης αναμένεται να δομηθεί ένα συνθετικό κείμενο που να αποτυπώνει την κορύφωση της σύγκρουσης μεταξύ πρίγκιπα Γεωργίου και Βενιζέλου, με την απομάκρυνση του δεύτερου από τη θέση του υπουργού και την αντίδρασή του.